

קִיץ - חוֹפֶשׁ - מַחֲנֶה...

והבה שיר שצמח מתוך הורי-הקיץ של החברה, הטובים,
אשר היר ילדים בשנות השלושים והארבעים.

זוכרים?

מחבה זה עבין רב תועלת,
תמצאו בו הרבה מעלות:
שחוזרים עם קיבה מקולקלת
אחרי הזלילה בלילות.

המרק טעמו כתפוח
שטבלו את כולו בליזול!
לדיסה ריח של דג מלוח;
החמאה מעורבת בחול...

הדרכה לאלה שלא זכו לבלות בעוריהם בארץ: השיר
מושר לפי המבגינה: "האי קפרי".

עד קצתו השבי. ושמענו שהמדריכים
היו ממש בהדריס! רוצים פרטים?
בבקשה, אפשר לקרוא את הכתבה
הבחמדה של צילה בבירון.

× אורה בן-צבי מסיימת כבר שנה
שניה בלמודיה. היא מתקדמת יפה
לקראת תאר ה"אחות" הבכסף, כעת,
היא מספרת לנו, יהיה לה "חופש"
של שלשה שבועות. חופש? כן, חופש
מלמודים ובמקום זה עבודה של
שמונה שעות בבית החולים...
× הה - הה! אם חשבתם שבני דודנו
הם חסרי יוזמה חסר אונים והקשיבו:
בשבת בבקר התמקם לו אחד מהם על
מגרש החניה ומכר אבטיחים לכל
דיכפין! בודאי היה זה אחד מצאצאי
הצידונים, סוחר מלידה!

ימי הולדת

ויטה בנדר	26/7
גיל קולינס	
אבט מעין	27/7
סבתא מלכה ביגר	
יעל במזוב	28/7
אורלי ארנולד	29/7
צבי קורנבליט	
עמוס ביצן	30/7
בחמן אנגלסברג	1/8
בטי דוארי	
אהוד אלמן	
אורה במלי	

ימי נשואין

חנה ושמואל ידאיקין	28/7
אמיל וחנה פרנק	30/7
-ארבעים שנה!	
בחמן ורובה אנגלסברג	1/8

× בליל שבת קבלנו הרצאה מאלפת בלירוי
הדגמות "קוליות" על הג'אז. המועדון
היה מלא ובוכחו חברים וצעירים
במיגרון רחב מאד של גיליים.
בלילות שבת אלה אפשר להשתתף בפעולות
תרבותיות רבות ומגוונות, לסעוד של
כל גיל ובהתאם לכל שכבה ו/או שיכרון!
ביום שישי שעבר התקיימה, בין היתר,
גם תכנית "אור קולית" מיוחדת במינה,
על הדשא ליד ביתם של שולמית וג'ובי.
בזמן הקרנת סיקופיות מזופה היפה וחיי
ה"פלורה ופאונה" של דיוס אפריקה,
כולל תמונות מן הזרף האנושי הקשור
בנושא, שמענו את קולם של תמר, ברט
והילדים על גבי טייפ. בהסברים, תאורים
וסיפורים מחירות הנסיעה למחנה הנובים
ומהמחנה עצמו.
בצורה מקורית זו יכלו החברים והילדים
הרבים להרגיש לשעה קלה כאילו משפחת
וולפין יושבת ממש בינינו ומשתפת
אותנו במסעם. כל הכבוד לברט ותמר על
הרעיון המוצלח ועל המחשבה והמאמץ
שהשקיעו בו.

(אילזה)

× פיל בכנס לקואופרטיב הגליל העליון
כנהג שני

× בעלון האחרון במסר בטעות שאחיינו של
מופתי חזר מבית החולים בצפת ישר לחדר
החולים שלנו. ובכן, סליחה, טעות שלנו.
הוא לא שהה בחדר החולים אלא בחדרם של
מופתי ופולין. בינתיים חזר כבר לביתו
ואנו מאחלים לו הבראה מהירה וחיות
בעימות יותר בבקורות הבאים אצלנו.

× גבי ונורית, אשר זכו לצאת בירה הדבש
לחן"ל ולהתחיל אותו בטייט בעים על
פני הים התיכון, התקבלו בעירו של
טייטס ברוח עוינת, אם כי לא באשמת
הרומאים.

היתה זו ידע הארוכה של רמאים מת"א,
אשר שבטה את תכניות קבית המכונית
ואלצה את הזוג הצעיר לבלות כמה ימים
באי בוחות. דודה של נורית צרתם לעזרה
בקבית אותו משומש ומאז מבלים השניים
כבראה כהלכה.

(יעל ש)

× ליאורה ואורי אדלשטיין מגיעים אלינו
לחדשי הקיץ. תטפל בהם משפחת טלע.
חפש בעים לכת.

× חופש-חופש-חופש! מי שלא חש בו עד כה
הצליח כבר לשמע אותו, במרואזביו,
בערבים. קול מצהלותיהם של ה"אידיאטים"
הצעירים שלנו מצטלצל מקצה המסך האחד

לפני כשבוע יוספה כתבה מאמר שנקרא "מפה ומשם". ברצוני להודות לה, לא רק משום שהיה משעשע, אלא שניתנת לי הזדמנות להבהיר מעל דפי דברי הכפר משהו שמציק לי.

במאמר הנ"ל הזכירה יוספה חבר אחד בשם ברצטטיין. אין בכורבתי להתלונן דווקא על יוספה - כי היא שמעה בדאי חברים אחרים שמשתמשים בשם זה ופשוט עשתה כמוהם. ובכן, לידיעת יוספה ולידיעת כל אחד אחר שאינני יודע: אין בכפר הבטיא חבר בשם זה. ואם מדובר באחור, הרי יש כאן אחור לא של דקות ושעות אלא אחור של עשרים שנה : ב-1/3/51 הוחלף שמי במסרד הפנים, רטמית, לבן-יהודה. הטם שלי הרטום בכל תעודה, רשיון, דרכון ובכל מסמך אחר - הוא בן-יהודה. שמותיהם של שני הילדים שלנו הם שרון ויציב בן-יהודה. אין זה בעים לנו או לילדינו לקרא או לשמוע במקום צבורי שם מן העבר שכבר הוחלף לפני עשרים שנה.

הברי בן-יהודה

חבורה שכזאת!

האם שמעתם פעם על "כף הרגל השחורה", "הבוצה האדומה" ו"טוס הפרא"? לא, הם לא השתתפו בסרטו האחרון של היצ'קוק ואף לא הוזכרו אי פעם במאמרו של סילבי ארנברג. אלו הם שבטים אינדיאנים פראיים החוצים גהרות, בלחמים אחד בשני וכורתים בריתות שלום לסירוגין.

הם נתארחו לפני שבוע בכפר הבטיא במחנות של כתות הירדן, חרמון וחוחית בבח"ל וגרמו צרות צרורות למטפלות כל יום במקלחת כאשר הן צסו לגרד את כל צבעי המלחמה שכסו את הילדים.

בהדרכתם ובמנהיגותם של ראשי השבטים ("הביג-צ'יפס"), כלומר המדריכים, עברו כל השבטים את דרך התלאות מבנין המאהל ועד מסיבת הסיום. ארוחת בוקר אינדיאנית איזה דבר קל להכנה, אך היא טעימה במיוחד לאחר סמחכים טעה וחצי לגמר הכנתה, וזאת כל עוד שהיא מעורבת בקצת עפר, קצת עלים וצבע מאכל (סליחה - גואש).

בכוונתם על אבושיים הציבו את הנהר הגדול והבורא על גבי סירות רעועות, אך למרבה המזל כולם הגיעו בשלום (רק ילדי הגנים התרעמו על כי הבריכה תפוסה). הספקנו להכיר את הלילה ותכונותיו המצוינות כי: "אפשר להבהיל אחד את השני ואפילו כמה חברי משק תמימים שנקלעו בדרכיבו". יום הספורט הוכיח מעל לכל טפק כי הכושר הגופני של האינדיאנים עולה על זה של ראשי השבטים (אין יש להם כל כך הרבה מרץ? אולי!) בקרב הגדול בשפך הצבע כמים (שהיתי כשעה במקלחת) והסתכם ב-7 הרוגים. לצערנו הם קמו לתחיה ואף זכו לעטן לאחר מכן את מקטרת הסלום.

סביב מדורה ערכנו מסיבה חגיגית שכללה ארוחת ערב וכל שבט הראה לנו את כשרונו הדומטי.

לא שאלנו את הילדים אם הם בהבו, אך למדריכים בכל אופן היה זה שבוע בפלא. "אל תאמר כשהייתי צעיר שיהקתי באינדיאנים. היה אינדיאני ותרגיש צעיר".

השבוע הפכנו את עורבו ובהיינו לאנשי "ההגנה". את חוויותיהם של ג'ורג' וג'וט פ', "הבריטיים" שבאו לחפש בשק וסליקים, עוד יראו התמונות שצלמה שולמית. בית הספר אמנם יצטרך לשלם בעד ביקורי המעיל הטוב של ג'ורג' שהוכתם בכדורי בוז ועגבניות וקוביות.

מבצע הורדת המעפילים הוכתר בהצלחה אך הועב בעצב קל, לאחר שנתפסו עשרה שבוים (כל הכבוד לבריטים!) (המשך בעמוד 4)

ד"ר"ח ממשק הילדים

מלבד קולס של החמורים בשמע אך מעט ממשק הילדים, וברצוני להגיש שורות אחדות על הנושא.

במשק החי שולטים כעת בעלי הכסף, האורזים, הברנזים - ושמורה פרגיות. הילול הוא המקור להכנסתנו העיקרית וגורלם העצוב של 42 פרגיות אשר בהרגו לא מזמן על ידי כלב גרם הפסד של כ-130 ל"י. שתי הלהקות הקודמות הצליחו יפה בעונה הזאת. הצאן "בחופש" - זאת אומרת, החולבות ממתינות להרבעה אחרי הגז והטליות לשיווק. בינתיים אנו מצליים את הדיר הריק בשביל החמורים, אשר סככתם התרופפה ובוטה ליפול. כן, אפילו במשק הילדים יש בעיות שיכון. במטע: שקדים, משמשים, שזיפים, אגסים ותפוחים, מפצים את הילדים על עבודתם הקשה במשך השנה ואף תורמים לקיום המשק. הילדים מבצעים את כל העבודות לפי העונה: זיבול, גיזום, ריסוס, השקאה וקטיף.

במשך המלחמה הארוכה בעשבים מתגלים לפעמים "מתנגדים מצפוניים", אבל הקרב על קיום גן, מטע וכרם נמשך. הכרם מצליח יפה כל שנה. על פי רוב הוא בקי, מטופל ונותן הרבה ענבים.

יש אפילו פרדס קטן בן 6 עצים! בשנה שחלפה בצענו שני שלבים חשובים בשיפור הבוי. הקמנו חצר חדשה בשביל עופות הבוי, עט בריכה חדשה גדולה. מלאנו באדמה את "הבקעה" המכוערת במרכז המשק; המטרה היא לשתול סם דשא. שיטת הביקור הקודמת (בתעלות פתוחות) אינה מתאימה לתכנית זו, אשר דורשת צינורות מתחת לקרקע. בקטנו עזרה כספית ומקצועית במפעל זה מהמשק "הגדול". שני מבצעים אלה הם חלק של תכנית שיפוצים שעובדה לפני שנה על ידי ג' ובי ושני מדריכים מהאיזור. כשבטלים את עיקר התכנית בחשוב על שינוי וגיוון בהרכב המשק.

תודה רבה לכל החברים שמיעצים ועוזרים לנו, וייסר כוחם של האכרים הצעירים!

יוהנה

המשך-חבורה שכזאת

"אבשי ההגנה" עדיין איבד יודעים, אך בכובות להם עוד כמה הפתעות. לאחר מכן אבי מציעה לשלוח את כל המדריכים לשבוע נופש.

בהזדמנות זו אבי רוצה לברך בברכת חזק ואמץ ולהודות לעמלי, ציון, ארנון, איר, יעלי, בעמי מ', מיה, הדסה ושוקי (האורח של הווייטהמים), שהשתתפו כאינדואידים, או כאבשי הגנה, או כשבניהם כאחד ותרמו להצלחה (בדמה לי) הגדולה. אין לי מושג מה נעשה בחופש עוד 4 שבועות, כשבצטרף להיות אסקימוסים...

צילה א.

התנבנות ואיך לחגוג את יובל ה...

- לא די בזה שהתכוננו במספור רב יחסית של התנבנות שהיו ויהיו הקיץ אלא שכרגע אנחנו מוצפים בגל של חגיגות "חצי יובל", של זוגות שהם צעירים ברוחם. בחוצפה המאפיינת טור זה מאז ומתמיד רשמנו שיחות מפי כמה אנשי-טעם הנוהגים לסעד את ארוחת הבוקר ב"פנדוק ג' בט".
- יש מקום כאן?
- למה לא, בשולחן זה לא שמים על פער הגילאים.
- על מה אתם מדברים בהתלהבות כל כך גדולה?
- אמרתי לך, תן לזקן לשבת ומיד יתהיל עם שאלות.
- מה דעתך על כל החגיגות לציון 25 שנים אושרי? לא מפריזים קצת? מה כל כך מיוחד בזה? נו, באמת, הם החזיקו מעמד, הם עוד מדברים זה אל זאת, הם עוד עולים על העצבים זה לזאת - אז מה?
- כשהייתי בצבא הבריטי...
- שוב סיפורי מלחמת קריסט!
- ... בהגר לומר כשאחד החבר'ה התחתן: רבבות מתים למען החרות והנה מופיע אחד ומרצובו מותר עליה.
- יש בזה משהו. אני סבור שיש לעשות טרסק לציון סיום השנה הראשונה, השביעית והשלישית. ואחרי זה מוטב לשתוק.
- רואים עליך שאתה חושב שרווקות מוצהרת זו קריירה. אבל תלמד חבוב: תיפול בפח אפילו מתוך רצון וצ'ק-צ'ק תשנה את הסדר.
- השתבעת? לא תראה אותי מביא מתנה לאשה הקטנה. מה עם כל העקרונות של המהפכה, של שוויון האשה וכו'? בכל הספורים והטרמים המשבר מתחיל כשהיא אומות: "שכחת שהיום אנחנו בשואים שבע שנים! אין פרחים, אין מתנה ובמאסט עלי כמו צור מלואים ל-45 ירח! אמת צדקה, אתה מפלצת!" ואז בא המבול! איפה קוראים שהוא מקבל מתנה? מבה כן אבל מתנה אף פעם לא.
- כל עוד שיש לגבר עקרונות תחי הרווקות.
- זו הצרה אצלכם-הקצת צעירים יותר. אתם חושבים שחן העלומים בשאר לעולם, שהייתם הם מרוץ מכשולים במיטה למיטה ואזי למפסיד. שטויות. כשמתחילים להקריח, כשהכרס משתפלת קמעה מעל בגד היט מתחילים להבין שמתקרב סוף המרוץ.
- איזו פילוסופיה. כאן אוכלים ארוחת בוקר חצי! אתה קראת כברא באחת הכתבות ב"אגרת" על הגבר האלמוני שאצלו עמדו בתור...
- אל תזכיר לי את ה"אגרת"! כוונתי להיות קריא הם מתחילים לחקות את "העולם הזה". את ניתן להצטרף לפילוסופיה של... כאן אני חושב שתקופת הזוהר כשכל המתנבנות הבלונדיות הסקנדינאביות היו סקס-אפיליות חלפה ולא תשוב. כיום כל המתנבנות פיליות ואין רמז של סקס!
- ובהרגשה שהמשתתפים ב"מוקד שלון ערוך" מצו את הבעיה של צשואין לסווח ארוך בחזיר אתכם לאולפן ואת המשתתפים למטע...
- אבל את הצבים הששי עוד לא גמרתי...

קשה להיות מורה - בעיר

באחד הגליונות האחרונים של "הד החנוך" קראתי מכתב של מורה בבית ספר עירוני המציין שכיום התלמידים המפריעים יכולים להמשיך למצע מן התלמידים הרוצים ללמד, כי אין שום סכרי שמשהו יעביט אותם. הם עצמם משתמשים באלימות אולם אין לאף מהנך רשות לגעת בילד. ההורים אינם משתפים פעולה עם בית הספר. אדרבא, הם משמיעים גרוף ועלבון קולביים בנוכחות תלמידים למורה שהעליז להוציא מן הכתה את נציג המטפחה המפריע. אם המטפחה בכלל... מופיעה במקרה של מעשה אליים שאלתה הראשונה אל התלמיד המפריע וגורם הפורענות היא: "מה הוא (המורה) עשה לך?"

כמה שונה המצב בבית ספרינו. שוחחתי לא מזמן עם הרופא הטרניברי שגר בראש פינה. דברנו על בעיות חנוך (על מה יכולים וטרניבר ומורה לשוחח כטבוסעים יחד מקרית שמונה לראש פינה?) והרציתי לו על מכלול הבעיות שעומדות בפני בית ספרנו המשותף.

המשך-ביבינו לבין עצמנו...

בסוף אמר לי: "היתרון הגדול שלכם היא שהחומר-גלם האנושי - את מן הקבוצים, מן המושבים או את ילדים בודדים מן המושבות - הוא טוב." הסכמתי אתו ורק הצטערתי על זה שלא בסע אתנו בן קבוץ אחד משלנו, שאמר ברוגז ובתסכול: "בית הספר הקבוצי לא שווה! בעיר פי עשר יותר טוב!"

שדה התעופה לוד

במוצאי שבת האחרון מצאתי את עצמי אחד מבין אנשים רבים שהמתינו באולם ההמתנה לבואו של מטוס אל-על ממיבן. כל אחד מאתנו או שטט לפחות פעם אחת מלוד או שחכה לבני מטפחתו שהגיעו לגמל התעופה שלנו. ומי לא קרא את הספר "במל-תעופה" אג'ראה את הסרט? לכן כל אחד יודע מה צפוי שט.

המון אנשים מתרוצצים והאולם ממורג היטב. שח לי פלוני שחכה פעם למטוס אשר אחר בחמש שעות, שלא סוגרים את מזוג האויר אף באמצע הלילה והוא כמעט והפך לקרח בגלל המזוג. מדי פעם בפעם מודיעים למישהו בריסת הרמקולית באיזו שפה - איש אינו יודע, כי הכל מטושטש יותר מאשר בקבלת שבת אצלנו כשהמיקרופון היחיד תופט מטבר. ומה אם זו הודעה חשובה? "מר גאפלביתר מרמת גן טעומד להמריא בטיסה מספר 246 של ט.ו.ו.א. מתבקש לטבות למודיעין מיד! אשתו ילדה שלישיה. מזל טוב!" או "אם גברת פיטבין העומדת לצאת לבפאל לתחרות" עקרת הבית היפה" בטיסת בי.או.אי.סי. 456 תפנה למסד הראשי היא תקבל את החלק האחרון של חצאיתה שכלכה בזלזול האוטומטית". איש לא שומע, איש לא מגיב ואפילו כשהזרים על ההודעה במטהו ודומה לצרפתית-לטינית עתיקה ובטפה הקלטית-המודרנית לא מופיעים, לא מר גאפלביתר הצוהל "יוריקה! עוד שביים ושפיגלר יכל לפרוש" ולא גברת פיטבין, שאי שט בהמון הצע בלי סוף מתהלכת כשכל העולם מבין שהיא תיצב את מדינת ישראל בתחתוני "אתא".

איזה טיפוסים באים אלינו! היפים, סופר-היפים, אלה טבוטאים תרמיל גב בגודל של בית בהרצליה, אלה עם גיטרות, אלה עם נערה אדומת פנים, אלה במכנסיים קצרים מתוצרת "קומביין" ואלה במכנסיים ארוכים מתוצרת "סקי-מלט". כמרים ובזירות - לא יחזו חס וחלילה; איש שתמיד טוכה מטהו: פעם ראשונה חזר לקחת את הדרכון, פעם שניה את המזוודות ופעם שלישיה את האשה. הם בודאי ירצו להקלט בכפר הנשים - רק אלה חסרי לבו. סוף סוף מופיע הבן. אתה מבפנף. הוא רואה ומתעלם ממך. כל הכבוד לגבר הישראלי הצעיר - עושה לך טובה כשמוזה בפרהסיה שאתה ובת זוגתך גרמתם להורלדו. מחכים, מחכים אבל בלוד אין שיטה אוטומטית להובלת המזוודות, או שיש שיטה אוטומטית והם מעדיפים להפעיל את הכל ביד: יותר חלוצי. ולבסוף יוצאים ואפשר לבסע הביתה. ברמקול בשמע מטהו בקלטית-מודרנית-טפת האם של השכנים שלי בימים ההם ואני תופט את מטמעות ההודעה: "למר גאפלביתר טוב מזל טוב. טעות במספר, אשתך ילדה רביעיה" ו-"לגברת פיטבין. אל דאגה. החלק הקדמי של החצאית נמצא בשמירת הפצים באג"ד ראש פינה".

זכור, אבל אני חייב להודות טאני מאד רוצה לחזור ללוד כדי לשמע את סוף הספור של מר גאפלביתר וגברת פיטבין, או אולי זה צופן צבאי כמו "אורות הבימה" או "סדין אדום". הא לך במל תעופה ישראלי. אין כמותו בכל העולם.

פרטי כל ישיבת ועדת המשק - 25/6/71

בוכחים: מיכאל כ, סלמה, ינקל, מיכאל ד, גרשי.

מסגריה (בהשתתפות ברוט וג' יסון).

לאחר שהתעוררו בעיות - תאום בין מרכז המסגריה ומרכז המשק, ג' יסון ומיכאל כהן לקחו על עצמם לבטול ולברר את הגורמים לבעיה זו ולהביא הצעות לתקון המצב. אחרי קבלת דו"ח מפי שני חברי אלה ושמיעת טעוניהם של ברוט ומרכז המשק התקיים בוועדת המשק ברור ממושך וסוכס סג' יסון ומיכאל כהן ישבו שוב עם מיכאל ד' וברוט לברור דרך עבודה מסודרת, בהנחה שברוט יקבל את הדרך המקובלת של עבודה בתאום כללי לצרכי המשק.

רכישת מיכלים ברוטפיט

בהתחשב בהחזית הגדלת יבול התפוחים השנה, הציג אריה ביצן להקדים את רכישת המיכלים המתוכננים למשך שלשת השנים הקרובות. ההצעה המסוכמת של הוועדה היא לרכוש את כמות המיכלים של תשל"ב כבר השנה ולדאג למימון ביצנים. הפעם תתבצע הרכישה במשותף, ע"י משקי גליל העליון, במימון של שלוש-סבבים.

עוף הגליל בתקבלה פניה למשק שבציע מועמד לביהול מפעל חשוב זה, בהתחשב בעובדה שכפר הנשיא כבר כיום הוא אחד המגדלים הגדולים באזור לבשר פטימים. יש חשיבות ממדרגה ראשונה בכך שאיש שלנו יעמוד במרכז הביהול במפעל זה, אם נקח בחשבון את המגמה להגדיל את ענף הפטימים בשנים הקרובות ב-200-300 טון ברוטפיט. ועדת המשק החליטה להמליץ לפני ר' כוח אדם שתעשה כל מאמץ למצוא איש מתאים לתפקיד כה חירוגי למשק.

פרטי כל ישיבת ועדת המשק - 9/7/71

בוכחים: גרשי, סלמה, אריה ברוט, ינקל, מיכאל כ', הרולד, קולין, מיכאל ד'.

1. מרעה טבעי מרכז המשק מסר על הסדר שהוצע למרעה טבעי: עד כה חכרנו כ-4200 דונם ממנהל מקרקעי ישראל. כעת, מתוך רצון להסדיר את צרכיו של כל אזור הגליל העליון פנו אלינו מוסדות מקרקעי ישראל ובקשו שנחכיר זמנית כ-1200-1000 דונם לאנשי ראש פינה. (במקרה זה למכר, אבא של שוטבה).

ועדת המשק הסמיכה את מרכז המשק לסכם את העניין, בתנאי שהשטח כולו יגודר ויחתם הסכם המחייב את חוכר המטבה לרדת מהשטח, לאחר קבלת הודעה מוקדמת של 3 חדשים ולאחר שהמשק יפצה אותו על השקעות הגדור.

בקשת תפוחי הגליל לסלוח את אריה ביצן לסיור-לימודי בחו"ל

2. אריה ביצן מסר על הפניה של ת"ג שהוא יצא לסיור למודי במספר ארצות. מדובר בעיקר על ארצות הברית וקנדה. ועדת המשק אשרה את הבטיעה.

3. מרכז המשק מסר על סיום המו"מ עם משרד הבטחון, בדבר קבלת הקצבה למקלט צמוד לחור האכל. 90% מהקצבה זו בקבל כמעבוק. שטחו של המקלט יהיה כ-70 מ"ר והבניה תחל בשבועות הקרובים. ועדת המשק סכמה טאם תתקבל החלטה לבצל מקלט זה כאולם או למטרה חברתית אחרת, בכביס לתכנית השקעות תשל"ב סכום של 15000 ל"י להשלמתו והתאמתו לאותן המטרות.

4. שפוצים בבתים המיועדים לזוגות הורים

בהמשך להחלטת המזכירות, בדבר העברת ביתה של הלן וביתו של ראובן מ' לרשות זוגות ההורים, על ועדת המשק לתת את הסכמתה לגשת לביצוע השפוצים. במסגרת תכנית המשק של השנה הוקצבו 15000 ל"י למטרה זו. מיכאל ד' מסר ששפוצ כל יחידה והתאמתה למגורי ההורים יעלה כ-5000 ל"י. עומדים לגשת למלאכה מייד ומעריכים שכל השפוצים יגמרו תוך שנה.

מהחלטות האסיפה מ-10/7/71

1. קבלת חברים:

ניל ושושנה שרקי

גרשון וקרול שרק

הנ"ל התקבלו לחברות במשק במזל טוב.

2. תכנון כח-אדם לטווח ארוך

א. האסיפה החליטה להנהיג תכנון כח-אדם לטווח ארוך.

ב. התקבלה הצעת המזכירות להקים, כשלב ראשון, וועדה לתכנון תפקידים מרכזיים, רכזי ענפים, הסתלמויות ארוכות ופעילים דתבועה.

דו"ח משיבת המזכירות 16/7/71

בוכחים: דות, אריק, ינקל, דוד, מיכאל, ג' יטרון.

1. קבלת חברים (בהסתתפות כוכבה) - אלידע וגד ירדן:

סוכם להמליץ לפני האסיפה על קבלתם לחברות.

2. רכישת מקררים

ועדת החברה מציעה להחליף את כל מקררי "סיביר" במקררי "אמקור 5", לפי תור, בתוך מספר שבועות. כ"כ יש צורך להחליף שבועות-שלושה מקררי "סיביר" שיצאו משימוש.

המזכירות דבה בבושא וסוכם לא להחליט על הבקשה העקרונית, דהיינו החלפת כל מקררי "סיביר", אלא לטפל בכך במסגרת השקעות צרכניות תשל"ב. ועוד החליטה המזכירות, להעביר לבקשת ו' החברה לקנות את המקררים הדרושים. הוטל על ינקל ודות ג' למצוא דרכים לבצוע הרכישה ע"ה השקעות תשל"ב.